

# **Ewangelia na poniedziałek: Podatek na Świątynię**

Komentarz na poniedziałek  
dziewiętnastego tygodnia  
okresu zwykłego. „Wasz  
Nauczyciel nie płaci  
dwudrachmy?” W odpowiedzi  
na to krótkie pytanie możemy  
dostrzec, że Jezus sam jest  
prawdziwą Świątynią,  
prawdziwym miejscem Bożej  
obecności. Nie ma potrzeby  
dalszego płacenia daniny,  
ponieważ obietnice, które były  
ukryte w kamiennej budowli

mają swoje spełnienie w Jezusie, Synu Bożym.

## **Ewangelia (Mt 17, 22-27)**

Gdy Jezus przebywał w Galilei z uczniami, rzekł do nich: «Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Oni zabiją Go, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie». I bardzo się zasmucili.

Gdy przyszli do Kafarnaum, przystąpili do Piotra poborcy didrachmy z zapytaniem: «Wasz Nauczyciel nie płaci didrachmy?» Odpowiedział: «Tak».

Gdy wszedł do domu, Jezus uprzedził go, mówiąc: «Szymonie, jak ci się zdaje: Od kogo królowie ziemscy pobierają daniny lub podatki? Od synów swoich czy od obcych?»

Gdy Piotr powiedział: «Od obcych», Jezus mu rzekł: «A zatem synowie są wolni. Żebyśmy jednak nie dali im

powodu do zgorszenia, idź nad jezioro i zarzuć wędkę. Weź pierwszą złowioną rybę, a gdy otworzysz jej pyszczek, znajdziesz statera. Weź go i daj im za Mnie i za siebie».

---

## **Komentarz**

Dzisiejsza Ewangelia przedstawia nam trzecią zapowiedź męki Pańskiej i dialog między Jezusem a Piotrem. Wiemy, że przez cały czas swojej posługi Pan przygotowywał apostołów na trudne i ciężkie czasy, które miały nadejść. Jednocześnie korzystał z okazji, aby nauczyć ich wielu rzeczy. Ta rozmowa odbywa się w okolicznościach żądania płacenia daniny na rzecz Świątyni.

Aby zrozumieć to drobne zdarzenie, musimy pamiętać, jakie znaczenie miała Świątynia dla narodu wybranego. Nie była to zwykła

budowla sakralna, ale miejsce  
najwyższej obecności chwały Bożej i  
miejsce, gdzie szukano przebaczenia  
grzechów przez ofiary ze zwierząt.  
Dlatego też dla pobożnych Żydów  
zaszczytem i radością było składanie  
daniny na jej utrzymanie. Księga  
Wyjścia mówi: „Każdy podległy  
spisowi z synów Izraela, mający  
dwadzieścia i więcej lat, złoży tę  
ofiary Panu. Bogaty nie będzie  
zwiększał, a ubogi nie będzie  
zmniejszał wagi pół sykla, aby złożyć  
ofiary Panu na przebłaganie za swe  
życie” (Wj 30,14-15).

Chodzi o to, że Pan pośrednio  
uświadamia nam, że prawdziwą  
Świątynią, prawdziwym miejscem  
obecności Boga nie jest kamienny  
budynek, ale sama Jego osoba, o  
czym przypomina nam kilka  
rozdziałów wcześniej: „Oto  
powiadam wam: Tu jest coś  
większego niż świątynia” (Mt 12,6) i

dlatego nie jest konieczne dalsze jej utrzymywanie.

Jezus przypomina również księciu apostołów, że nasz Ojciec Bóg nie jest przełożonym, który patrzy na nas jak na poddanych, ale jak na dzieci w swojej rodzinie, i dlatego nasza relacja z Nim jest naznaczona wolnością. My, chrześcijanie, nawiązaliśmy nową relację z Bogiem, która nie jest już związana ze zobowiązaniami Świątyni, ale z Jezusem.

W każdym razie, Pan chce wprowadzać zmiany stopniowo. Doskonale zdaje sobie sprawę, że cierpliwość wobec ludzi jest najwyższym aktem miłosierdzia i prosi Piotra, aby zapłacił daninę tak, aby nie wywołać zgorszenia. Nadejdzie czas, aby wyjaśnić to bardziej otwarcie.

Zdjęcie: Jeremy Bezanger,  
Unsplash

---

pdf | dokument generowany  
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/ewangelia-na-poniedzialek-podatek-na-swiatynie/> (25-02-2026)